

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/80/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813010080
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7813010080.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovéj a JUDr. Martina Michalanského v trestnej veci proti obžalovanému E. K. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/32/2013 zo dňa 15. 5. 2013 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 7. októbra 2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného E. K..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/32/2013 zo dňa 15. 5. 2013 bol obžalovaný uznaný vinným v bode 1/ rozsudku zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a v bode 2/ z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. pre skutky, ktorý mal spáchať tak, že

1/ obžalovaní E. K., N. D., S. F. a ml. T. Q. dňa 9. 11. 2012 v čase od 22.00 hod. do 23.00 hod. v Rožňave na ulici Letnej pod vplyvom alkoholických nápojov najprv obžalovaní E. K. a N. D. fyzicky napadli S. W. tak, že ho obžalovaný E. K. zhodil na zem a obžalovaný N. D. ho viackrát kopol do hornej časti tela a najmenej raz do oblasti hlavy, v dôsledku čoho poškodený utrpel pomliaždenie ľavej ušnice bez práceneschopnosti a následne všetci štyria obžalovaní fyzicky napadli D. J. tak, že ho zhodili na zem, kde ho opakovane bili päťami a kopali do hlavy, čím mu spôsobili zranenia a to viacpočetné pomliaždeniny tváre a hlavy s dobou liečenia do 10 dní a obžalovaný E. K. mu najmenej dvakrát udrel hlavou o betónový chodník, v dôsledku čoho poškodený D. J. utrpel zlomeninu pravostrannej spánkovej kosti, pomliaždeninu ľavého spánkoveho laloku mozgu a poúrazové podlebečnicové zakrvácanie v oblasti ľavého laloka mozgu s dobou liečenia až doposiaľ,

2/ obžalovaný E. K. dňa 25. 10. 2012 v čase okolo 20.00 hod. v pohostinstve Belito na ulici Zlatej v Rožňave, pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol tam sediaceho A. K. tak, že ho najmenej raz udrel hlavou - čelom do jeho tváre a najmenej dvakrát ho udrel päťou do tváre, čím mu spôsobil obojstranné pomliaždeniny tváre, okoloočnicovú krvnú podliatinu vpravo a odreninu na chrbte nosa s dobou liečenia do 7 dní.

Bol mu za to podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 a pol roka nepodmienečne a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil všetkým obžalovaným spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenému D. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. č. XXX škodu vo výške 307,60 eur a obžalovanému E. K. uložil povinnosť uhradiť mu škodu vo výške 3 152,90 eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému E. K. uhradiť Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Krajská pobočka Košice, Senný trh 1, Košice, IČO : 35 937 874 škodu vo výške 3 569,29 eur a Zdravotnej poisťovni Dôvera, a.s., Cintorínska 5, Nitra, IČO : 35 942 436 škodu vo výške 27,11 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s napadnutým rozsudkom nie je spokojný, pretože sa necíti byť vinným zo skutkov tak, ako ich ustálil súd prvého stupňa. V bode 1/ rozsudku pokiaľ posudzoval jeho konanie ako zločin ublíženia na zdraví považuje rozsudok okresného súdu za nesprávny a vydaný na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, na základe nesprávneho hodnotenia vykonaných dôkazov jednostranne v jeho neprospech. Podľa jeho názoru z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, ako sa súd vysporiadal s rozporom vo výpovediach ostatných obžalovaných s prihliadnutím na objektívne dôkazy a výpovede svedkov. Má zato, že dôkazy, na základe ktorých súd uznal jeho vinu náležite nevyhodnotil a neprihliadol pri ich hodnotení na ich rozpornosť a pokiaľ ide o rekonštrukciu, ktorá bola podľa jeho názoru vykonaná nezákonne, tak túto súd vyhodnotil i napriek námietkam ako zákonnú a vykonanú v súlade s Trestným poriadkom. Podľa jeho názoru znalecký posudok K.. S. P., ktorý v svojom odvolaní podrobne rozvádza je rozporný, najmä čo sa týka možnosti vzniku zranenia poškodeného pádom. Namietka výpovede svedkov, na ktoré podrobne poukazuje a ktoré sú podľa jeho názoru účelové v snahe pomôcť obžalovanému F.. Na základe doteraz vykonaného dokazovania nie je možné ustáliť skutok tak, ako je popísaný v napadnutom rozsudku v bode 1/, pretože sú v ňom pochybnosti a nie je možné uznať jeho vinu zo zločinu podľa § 155 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o skutok v bode 2/ rozsudku, vzhľadom na stupeň nebezpečnosti jeho konania, následky, mieru zavinenia a pohnútku navrhol posudzovať ako priestupok, alternatívne navrhuje posúdiť, či súd správne rozhodol o tom, že skutok pod bodom 1/ rozsudku kvalifikovaný ako prečin výtržníctva nie je čiastkovým útokom pokračovacieho trestného činu výtržníctva s prihliadnutím na objektívnu a subjektívnu súvislosť so skutkom v bode 2/ rozsudku. Podľa jeho názoru mali byť skutky v bode 1/ a v bode 2/ rozsudku posudzované ako pokračovací prečin výtržníctva spáchaný čiastočne v jednočinnom súbehu s trestným činom ublíženia na zdraví a súd nemal ukladať trest v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. za použitia asperačnej zásady.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd vyhovel jeho odvolaniu, napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o vine a výroku o treste v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/, b, c/, d/, e/ Tr. por. a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí krajského súdu zotrval na podrobne písomnom zdôvodnení odvolania v celom rozsahu a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Splnomocnenec poškodeného sa nevyjadril.

Krajský prokurátor navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné, pretože napadnutý rozsudok je správny a zákonný vo všetkých výrokoch.

Obžalovaný sa pripojil k návrhu svojho obhajcu.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného E. K..

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené

vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Okresný súd po zhodnotení vykonaného dokazovania v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. došiel k správne a zákonnému záveru, že skutky sa stali tak, ako sú popísané a ustálené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, vrátane úpravy skutku v bode 1/, čím obžalovaný Eugen K. aj podľa názoru krajského súdu naplnil v bode 1/ rozsudku všetky pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., keď poškodenému D. J. spôsobil ťažkú ujmu na zdraví v zmysle ustanovenia § 123 ods. 3 písm. i/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a v bode 2/ rozsudku pojmové znaky výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., keďže v pohostinstve, teda na mieste verejnosti prístupnom, fyzicky napadol iného.

Výsledky vykonaného dokazovania v predmetnej trestnej veci tvoria ucelenú reťaz tak priamych, ako i nepriamych dôkazov, sú jednoznačné a aj podľa názoru krajského súdu z nich možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný Eugen K. spáchal skutky tak, ako sú uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Veľmi podrobne sa okresný súd zaoberal a vyrovnal s obhajobou obžalovaného E. K.. Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaný v prípravnom konaní využil právo nevyповeдаť a následne na hlavnom pojednávaní uviedol, že to bol obžalovaný F., ktorý poškodenému J. dvakrát alebo trikrát udrel hlavu o betón, hneď na to malo prichádzať policajné auto a potom, ako sa všetci rozutekali, pristúpil k poškodenému, čupol si k nemu, chytil poškodeného za hlavu a prisunul ho k sebe. Práve vtedy sa krv poškodeného mala dostať na jeho odev, čo mali vidieť aj jeho matka E. K. a svedkyňa I. I..

Správne však okresný súd zhodnotil, že túto verziu obžalovaného nepotvrdila ani jeho matka E. K. a ani blízka priateľka I. I.. I. K. síce na hlavnom pojednávaní tvrdila, že k poškodenému J. sa rozbehol obžalovaný F., ktorý ho dobehol a udrel päťou do tváre a po údere, keď bol poškodený na zemi, mu dvakrát udrel hlavou o zem, avšak zároveň uviedla, že poškodený ostal ležať na zemi a jej syn, obžalovaný K. len stál za ním a nechtyl ho, pretože mu povedala, že netreba s ním hýbať. V tejto súvislosti zároveň okresný súd správne vyhodnotil s poukazom na závery znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ jej výpoveď ako nevierohodnú, pretože krv poškodeného by sa nemohla dostať na odev obžalovaného, pričom zároveň v prípravnom konaní svedkyňa túto skutočnosť netvrdila, čo odôvodnila tým, že sa bála a myslela si, že obžalovaný sa prizná sám. Obdobne správne ako nevhodnú zhodnotil okresný súd aj výpoveď svedkyne I. a to vzhľadom na podstatné rozporné tvrdenia v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, na ktoré okresný súd podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Za týchto okolností v úzkej súvislosti s ďalšími vykonanými dôkazmi tak nemal ani krajský súd žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaný svoju výpoveď na hlavnom pojednávaní prispôbil už vykonanému dokazovaniu, aby sa zbavil trestnej zodpovednosti a aby táto výpoveď čiastočne zodpovedala popisu mechanizmu vzniku zranenia zo strany svedkyne T. a predovšetkým znalca K.. P., ktorý tak v znaleckom posudku, ako aj vo výpovedi na hlavnom pojednávaní podrobne popísal mechanizmus vzniku najzávažnejšieho poranenia poškodeného a to zlomeninu pravostrannej spánkovej kosti, pomliaždeninu ľavého spánkoveho laloku mozgu a poúrazové podlebečnicové zakrvácanie v oblasti laloka mozgu.

Vo vzťahu k uvedenému považuje aj krajský súd za potrebné uviesť, že najpravdepodobnejším mechanizmom vzniku zranenia boli údery hlavy o betón, pričom o týchto úderoch ako jediná od samého začiatku trestného stíhania tvrdila len svedkyňa O. T., podľa ktorej to bol obžalovaný K., ktorý udieral hlavu poškodeného o betón. Vychádzajúc aj zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Košice, podľa ktorého boli nájdené krvné stopy poškodeného na nohaviciach, bunde a tričku obžalovaného K., nemal ani krajský súd dôvod pochybovať o hodnovernosti jej tvrdení.

Pokiaľ ide o námietky obhajoby vo vzťahu k znaleckému dokazovaniu ani krajský súd nezistil žiadne rozpory v písomne podanom posudku a výpovedi znalca K.. P. na hlavnom pojednávaní a stotožnil sa so záverom okresného súdu, že nebolo potrebné vykonať kontrolné dokazovanie, resp. že pre pribratie iného znalca neboli splnené zákonné podmienky podľa § 146 Tr. por. Záverom vo vzťahu k skutku 1/ napadnutého rozsudku a namietanej rekonštrukcii krajský súd podotýka, že pre vyslovenie záveru o vine obžalovaného svedčí dostatok dôkazov aj bez prihliadnutia na tento úkon.

Podrobne sa okresný súd vysporiadal s vinou obžalovaného E. K. aj vo vzťahu ku skutku 2/ rozsudku. Jeho obhajobu spočívajúcu v tom, že poškodeného K. fyzicky nenapadol, vyhodnotil aj krajský súd ako účelovú v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti a to vzhľadom na výpovede svedkov K. N., W. X., J. X. a K. J., z ktorých jednoznačne vyplynulo, že to bol obžalovaný, kto v pohostinstve fyzicky napadol poškodeného, pričom nebol dôvod pochybovať o hodnovernosti ich tvrdení.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, charakter a spôsob spáchania skutku sa krajský súd nestotožnil s názorom obhajoby o posúdení konania obžalovaného ako priestupku. Zároveň pre úplnosť krajský súd dodáva, že sa nestotožnil ani s názorom obhajoby, že vo vzťahu ku skutku 1/ ide o pokračujúci prečin výtržníctva a to vzhľadom na absenciu subjektívnej súvislosti, ktorá spočíva v uskutočňovaní rovnakého zámeru, vzhľadom na právnu kvalifikáciu konania obžalovaného v skutku 1/ rozsudku predovšetkým ako zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák.

Veľmi podrobne sa okresný súd zaoberal vo vzťahu k výroku o treste osobou obžalovaného a jeho predchádzajúcim životom, vrátane podrobného poukázania na skutočnosť, že v čase od 1. 10. 2010 sa dopustil 16 priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, proti verejnému poriadku a proti majetku a na skutočnosť, že doposiaľ bol dvakrát súdne trestaný, pričom rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 2T/18/2010 zo dňa 26. 7. 2010 bol uznaný vinným ako mladistvý zo spolupáchateľstva zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu dvoch rokov s tým, že v dobe tohto podmieneného odsúdenia spáchal ďalšiu trestnú činnosť a na základe uznesenia zo dňa 28. 11. 2012 bolo vyslovené, že sa neosvedčil a uložený trest vo výmere 16 mesiacov vykoná.

Pokiaľ ide o uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 a pol roka, tento trest aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá všetkým zásadám ukladania trestov a spĺňa všetky kritériá tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Pokiaľ ide o použitie asperačnej zásady krajský súd konštatuje, že súd prvého stupňa veľmi správne a v súlade s publikovaným nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL ÚS 106/2011 vychádzal z dolnej hranice trestnej sadzby 4 rokov, ktorá je dolnou hranicou v zmysle ustanovenia § 155 ods. 1 Tr. zák. Pre úplnosť v tejto súvislosti krajský súd dodáva, že vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho predchádzajúci život, páchanie druhovo rovnakej trestnej činnosti, spôsob spáchania skutkov v predmetnej trestnej veci a v neposlednom rade vzhľadom na spôsobený následok v bode 1/ rozsudku, by bol trest uložený v tejto výmere zákonným a spravodlivým aj bez použitia asperačnej zásady.

Nezistiac žiadne pochybenie ani vo vzťahu k ďalším výrokom napadnutého rozsudku, krajský súd ako odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.